

Sygn. akt I C 95/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Pierzgańska

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa I. Sp. zo.o. w Ś.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę:

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwoty:

a. 1.180,80 złotych (tysiąc sto osiemdziesiąt 80/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22 września 2016 roku do dnia zapłaty;

b. 437 złotych (czteryście trzydzieści siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwoty 845,20 (osiemset czterdzieści pięć 20/100) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych .

Sygn. akt I C 95/17

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 12 września 2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. reprezentowana przez pełnomocnika wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 1.180,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 czerwca 2016 roku do zapłaty oraz o zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 19 kwietnia 2016 roku w Ł. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd klasy C M. (...) o nr rej. (...), będący własnością poszkodowanej A. K.. W dniu 5 maja 2016 roku poszkodowana zawarła ze stroną powodową umowę najmu pojazdu zastępczego marki O. (...) o nr rej. (...), który był użytkowany przez poszkodowaną w okresie od 5 do 12 maja 2016 roku. Koszt najmu pojazdu przy stawce dobowej 160 zł netto wyniósł 1.574,40 zł. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności poszkodowana przeniosła na powoda wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana przyznała na rzecz poszkodowanej z tego tytułu kwotę 393,60 zł.

/pozew k. 2-5/

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. reprezentowana przez pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z kwotą 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu strona pozwana zakwestionowała powództwo co do wysokości wskazując, że przyjęta przez stronę powodową dobowy stawka najmu pojazdu zastępczego jest zawyżona i nie jest stawką rynkową.

/odpowiedź na pozew k. 29-33/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 kwietnia 2016 roku w Ł. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd klasy C M. (...) o nr rej. (...), będący współwłasnością A. K. i M. K..

/bezsporne/

W dniu 5 maja 2016 roku w Ł. powódka zawarła ze spółką (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. umowę najmu pojazdu zastępczego nr (...) marki O. (...) o nr rej. (...). W myśl § 15 ust 1 umowy strony postanowiły, że A. K. przeniesienie na rzecz ww. Spółki wierzytelność z tytułu zwrotu kosztów najmu auta zastępczego przysługującą jej w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., w którym sprawca zdarzenia drogowego posiada ubezpieczenie OC. W myśl ust 2 § 15 umowy A. K. zobowiązała się zawrzeć ze spółką (...) umowę cesji wierzytelności, która jej przysługiwała od wskazanego Zakładu (...) oraz poinformować ubezpieczyciela o dokonaniu cesji wierzytelności.

Okres najmu wynosił 8 dni i trwał od dnia 5 do 12 maja 2016 roku. W dniu 18 maja 2016 roku spółka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. wystawiła na rzecz A. K. z tytułu najmu pojazdu zastępczego fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.463,70 zł przy dobowej stawce najmu w wysokości 160 zł netto.

W dniu 5 maja 2016 roku w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ś. zawarła z A. K. reprezentującą siebie i M. K. umowę cesji wierzytelności jaka przysługiwała jej wobec (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

/umowa najmu k. 18 odwrót – 19, 19 odwrót, faktura VAT (...) k. 16, historia naprawy pojazdu k. 17, protokół zdawczo odbiorczy k. 18, oświadczenie k. 16 odwrót, 17 odwrót, 20-21, umowa cesji (...) odwrót/

Decyzją z dnia 23 maja 2016 roku pozwany uwzględnił okres najmu pojazdu zastępczego za okres 4 dni przy stawce dobowej najmu 80 zł netto i w związku z tym wypłacił na rzecz powoda kwotę 393,60 zł.

/pismo k. 22, 22 odwrót/

Dobowe stawki wynajmu samochodu klasy C w wypożyczalniach samochodów na terenie Ł. **kształtowały się w maju 2016 roku na poziomie od 97,56 zł do 209 zł netto za dobę**. Wskazane stawki nie obejmują stawek obowiązujących w serwisach samochodowych, gdyż poszkodowana samochodu w serwisie nie wypożyczyła, a nadto w serwisach wypożyczenie auta jest działalnością uboczną. Ich stawki w związku z tym są wyższe, gdyż nie muszą zabiegać o klienta.

Poszkodowana mogła wynająć samochód zastępczy za sumę **130,00 zł netto** za dobę.

Stawka 160 zł netto za dobę na rynku (...) była w maju 2016 roku stawką bardzo wysoką. Oczywiście stawka dobowy najmu pojazdu zastępczego u powoda w wysokości 160 zł netto jest stawką rynkową. Mieści się w granicach stawek dobowych najmu pojazdu zastępczego wskazanych wyżej.

Samochód marki M. (...) cieszy się na rynku większym prestiżem niż wypożyczony samochód marki O. (...), dlatego nie można zarzucić poszkodowanej, że wynajęła samochód wyższej klasy.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach, oraz na opinii z zakresu techniki samochodowej J. S.. Opinia ta po jej pisemnym wyjaśnieniu na wniosek pełnomocnika strony powodowej nie była kwestionowana w dalszym toku postępowania. Sąd uznał dowody za wiarygodne i przyznał im wiarę w całości.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako uzasadnione podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż sprawcą kolizji z dnia 19 kwietnia 2016 roku był kierowca, który zawarł z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany kwestionował wysokość roszczenia wskazując, że przyjęta przez stronę pozwaną dobową stawka najmu pojazdu zastępczego jest zawyżona i nie jest stawka rynkową.

Odpowiedzialność pozwanego za szkodę wyrządzoną w pojeździe statuuje art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz, której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 392 ze zm. - dalej: "u.o.u.o.") w związku z art. 1 pkt 1 tej ustawy, odszkodowanie należne od zakładu ubezpieczeń odpowiadającego w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdów ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela zasadniczo jest tożsamy z zakresem odpowiedzialności cywilnoprawnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym wynikającym z przepisów kodeksu cywilnego określających zakres odpowiedzialności odszkodowawczej.

W myśl art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. § 2 komentowanego przepisu przewiduje także odpowiedzialność sprawcy za straty, które poszkodowany poniósł (*damnum emergens*), oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (*lucrum cessans*). Naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili (art. 363 § 1 i 2 k.c.).

Bezspornym jest, iż utrata możliwości korzystania z rzeczy stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z pojazdu, który został uszkodzony i wymaga naprawy, jest normalnym następstwem szkody, o której mowa w art. 361 § 1 k.c. i rodzi obowiązek wypłaty odszkodowania, wówczas gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej w okresie jej naprawy wymagało poniesienia określonych kosztów. Niemożność korzystania z pojazdu mechanicznego jako składnika majątkowego niewątpliwie stanowi źródło szkody o charakterze niemajątkowym, polegającej na dyskomforcie spowodowanym niedogodnościami posiadacza pojazdu wynikającymi z niemożliwości korzystania z tego składnika majątkowego.

Utrwaloną jest linia orzecznicza przewidująca, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego nie służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, obejmuje także celowe i

ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała SN z dnia 17 listopada 2011 roku, III CZP 5/11, Lex 1011468). Korzystanie z samochodu stało się przy obecnym stanie rozwoju stosunków społecznych i gospodarczych standardem cywilizacyjnym. Możliwość wynajęcia pojazdu zastępczego ma umożliwić poszkodowanemu zachowanie takiego standardu życia codziennego, jak gdyby wypadek nie miał miejsca. Szkodą majątkową podlegającą naprawieniu są wydatki poniesione przez poszkodowanego w okresie naprawy pojazdu albo przez okres niezbędny do nabycia nowego samochodu, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W świetle powyższych rozważań uznać należy, iż odszkodowanie należy się za czas celowej i ekonomicznie uzasadnionej naprawy pojazdu, bez wliczenia innych czynności likwidacyjnych.

Rozstrzygnięcie sprawy sprowadzało się zatem do ustalenia wysokości stawek najmu pojazdu obowiązujących na terenie województwa (...) w czasie kiedy poszkodowana korzystała z auta zastępczego i ustalenie czy dobową stawką najmu stosowana u powoda w tym czasie mieści się w granicach stawek obowiązujących na terenie województwa (...) i czy jest stawką rynkową.

Dla poczynienia powyższych ustaleń niezbędnym było zasięgnięcie wiadomości specjalnych. Zgodnie z opinią biegłego z zakresu techniki samochodowej J. S. stawka dobową najmu pojazdu zastępczego u powoda w wysokości 160 zł netto jest stawką wysoką, ale jest też stawką rynkową i mieści się w granicach stawek dobowych najmu pojazdu zastępczego klasy C, które w wypożyczalniach samochodów na terenie Ł. w maju 2016 roku kształtowały się na poziomie od 97,56 zł do 209,00 zł netto za dobę. Nadto biegły wskazał, że uszkodzony samochód marki M. (...) cieszy się na rynku większym prestiżem niż wypożyczony samochód marki O. (...), dlatego nie można zarzucić poszkodowanej, że wynajęła samochód wyższej klasy.

Skoro zatem stawka obowiązująca u powoda mieści się w granicach stawek rynkowych obowiązujących w dacie najmu to powinna zostać uwzględniona w pełnej wysokości – 160 zł netto za dobę. Poszkodowana wynajęła pojazd zastępczy na wolnym rynku wedle swojego wyboru do czego miała prawo. Ubezpieczyciel zaś nie ma prawa uzależniać pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego od skorzystania ze stawek najmu obowiązujących u niego. Strony natomiast nie były związane żadną umową zobowiązującą powoda do stosowania średnich stawek obowiązujących na rynku lub innych wskazanych przez ubezpieczyciela w szczególności stawek stosowanych u niego. Nadto przyjęcie, iż ubezpieczyciel odpowiada według średnich stawek doprowadziło by do pokrycia szkody jedynie częściowo wbrew zasadzie pełnego naprawienia szkody.

Mając na uwadze powyższe koszt wynajmu pojazdu zastępczego marki O. (...) o nr rej. (...) przez okres 8 dni i przy stawce 160 zł netto to jest 196,80 zł brutto wynosi 1574,40 zł a więc odpowiada kwocie wskazanej w fakturze VAT (...) z dnia 18 maja 2016 roku wystawionej przez powodową spółkę.

Biorąc pod uwagę fakt, iż pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił z tego tytułu kwotę 393,60 zł Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1.180,80 zł zgodnie z żądaniem pozwu orzekając jak w punkcie 1a sentencji wyroku.

Sąd rozstrzygnął o odsetkach na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 455 k.c. i zasądził odsetki od dnia następującego po dniu doręczenia stronie pozwanej odpisu pozwu z załącznikami to jest od dnia 22 września 2016 roku do dnia zapłaty i oddalił żądanie pozwu w pozostałym zakresie. Strona powodowa nie wykazała bowiem kiedy wezwała pozwanego do zapłaty kwoty dochodzonej niniejszym pozwem. (punkt 1a i 2 sentencji wyroku)

O kosztach procesu w punkcie 1b sentencji wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał sprawę w całości, zatem to strona pozwana zobowiązana jest do zwrotu na rzecz powoda wszystkich poniesionych przez niego kosztów, które wynoszą 437 zł. Na kwotę tę składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości – 60 zł, koszt wynagrodzenia pełnomocnika będącego adwokatem ustalony na podstawie § 2 punkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 – w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu) w wysokości – 360 zł. oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. z dnia 21 kwietnia 2016 r. Dz.U. z 2016 r. poz. 623) w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd nakazał pobrać pod strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 845,20 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. (punkt 3 sentencji wyroku).